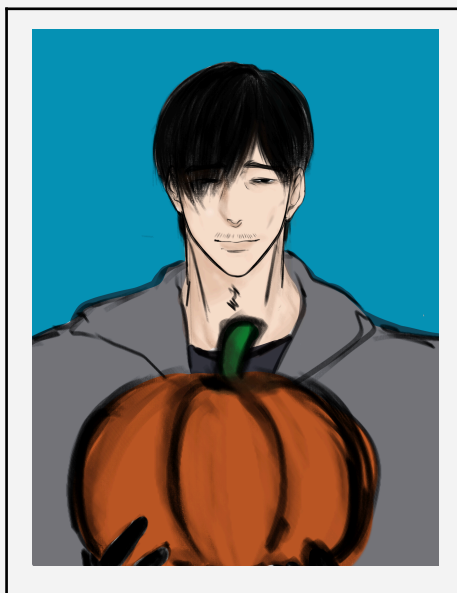

空明学校

Kumei Gakkou Community

“ดีแล้วหรอ..?”

ข้อมูลส่วนตัว			
นามสกุล - ชื่อ (ภาษาไทย)	คุราตะ ชิโร		
นามสกุล - ชื่อ (ภาษาญี่ปุ่น)	倉田 白井		
สัญชาติ/เชื้อชาติ	ญี่ปุ่น / ญี่ปุ่น	เพศ	ชาย
วัน/เดือน	11 / สิงหาคม	น้ำหนัก/ส่วนสูง	59 / 172
หมู่เลือด	O	BMI	19.94
อายุ	46	โรคทางการแพทย์	-

ข้อมูลการทำงาน	อาชีพ	เกษตรกร
	สถานที่ทำงาน	บริเวณบ้านของตนเอง
	รายละเอียดเพิ่มเติม	พืชไร่พืชสวนปลูกตามฤดูกาล ปลอดภัยพืช มีพนักงานเพียงไม่กี่คน รายละเอียดของพนักงาน (เกี่ยวข้องเพียงที่นี่) จัดแบ่งเป็นโซน : ผัก ผลไม้ ดอกไม้ อนาคตมีโอกาสขยายและพัฒนาให้ดีขึ้น [รายได้หลักมาจากลูกชาย งานส่วนนี้จึงคล้ายรางวัลเกียณสำหรับเขา]

อุปนิสัย	- แสดงออกทางด้านความรู้สึกไม่เก่ง และมักแสดงออกมาเพียงสีหน้าเดียว - ตามคนอื่นไม่ค่อยทันมากเท่าไร - ค่อนข้างข่มขำจนลูกชายเป็นห่วงอยู่เสมอ - ยึดติดกับอดีตที่เคยผ่านมาแล้ว.. และไม่มีวันลืมได้ลง - มีความสุขกับเรื่องเล็กน้อย - รักครอบครัวและลูกหลาน - เวลาอารมณ์ไม่คงที่หรือได้รับเรื่องราวสะเทือนขวัญ ตัวของเขาจะดูเหมือนคนแตกสลายเอาเสีย ณ ตรงนั้น และเริ่มที่จะร้องไห้ออกมาอย่างหวาดกลัว (ซึ่งแน่นอนว่า หากไม่สะกิดเรื่องราวเหล่านี้จะไม่มีวันเกิดขึ้น โปรดอย่ากล่าวถึงเรื่องของภรรยาครอบครัวคราตะ)
ประวัติโดยสังเขป	คราตะ ชิโร ชายวัย 46 ปี ผู้หวนกลับมาใช้ชีวิตเรียบง่ายที่บ้านเกิดในเมืองนิชิโกะ สถานที่ซึ่งเป็นดังภาพแห่งวัยเยาว์ บ้านเก่าที่สืบทอดจากบรรพบุรุษและอบอวลไปด้วยสายใยแห่งความทรงจำอันอบอุ่น ครอบครัวของชิโรเป็นครอบครัวเก่าแก่ที่ไม่โดดเด่นนัก ฐานะค่อนข้างดีและเป็นที่รักของเพื่อนบ้านใกล้เคียง เดิมโตมาในสภาพแวดล้อมที่สงบเรียบง่าย ชิโรได้รับการศึกษาที่ดีจากครอบครัว ก่อนจะออกเดินทางไปศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในเมืองหลวงตามความหวังของครอบครัว หลังเรียนจบ ชิโรได้เข้าทำงานเป็นข้าราชการประจำเมือง และด้วยความซื่อสัตย์และอ่อนน้อม เขาทำงานด้วยความภาคภูมิใจ ช่วงเวลาที่เผชิญกับความเร่งรีบของชีวิตในเมือง ชิโรก็ได้พบกับ มิคาโกะ หญิงสาวผู้เป็นดังแสงสว่างของชีวิต เธอเปี่ยมด้วยความอ่อนโยนและเข้มแข็ง เป็นดังสายลมแห่งฤดูใบไม้ผลิที่เยียวยาจิตใจของเขา ความรักระหว่างทั้งสองมั่นคงและงดงาม ท่ามกลางความสุขนั้น พวกเขามีบุตรชายสองคน โคทาโร่ และ เทซิมะ ที่เปรียบดังแสงแห่งชีวิตที่เติมเต็มความหมายในทุกย่างก้าว ชีวิตครอบครัวของชิโรและมิคาโกะเรียบง่ายและงดงามราวกับสวนดอกไม้ที่เบ่งบานท่ามกลางความวุ่นวายของเมือง การได้กลับบ้านมาพบภรรยาและลูกๆ คือสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจเขา แต่แล้วโชคชะตากลับเล่นตลก มิคาโกะจากไปอย่างกะทันหัน ทิ้งไว้เพียงความว่างเปล่าและความเจ็บปวดที่ไม่อาจลบเลือน การจากไปของเธอเป็นดังดวงดาวที่ลี้ลับหายจากฟากฟ้า รอยแผลแห่งการสูญเสียฝังลึกในใจจนเขาไม่อาจทำงานต่อไปได้ สุดท้าย ชิโรตัดสินใจลาออกจากราชการ หวนกลับสู่นิชิโกะ บ้านที่เปี่ยมด้วยความทรงจำ เพื่อค้นหาความสงบที่ยังคงหลงเหลืออยู่ เมื่อกลับมาที่นิชิโกะ ชิโรเลือกทุ่มเทชีวิตให้กับการทำเกษตรอย่างเต็มที่ ท่ามกลางพืชพรรณตามฤดูกาลที่เขาและมิคาโกะเคยฝันอยากปลูกให้เจริญงอกงาม ชิโรดูแลต้นไม้เหล่านั้นด้วยความประณีต และทำงานร่วมกับพนักงานที่เข้ามาช่วยด้วยความจริงใจ เขาสร้างบรรยากาศการทำงานที่อบอุ่นและเป็นกันเอง โดยให้ความสำคัญกับการเติบโตของพืชผลและการรักษาความอุดมสมบูรณ์ของแผ่นดินในสวน ที่แห่งนี้คือสิ่งที่ชิโรดูแลด้วยหัวใจและทุ่มเทให้เป็นเหมือนดังมรดกที่เขาหวังจะส่งต่อ ปัจจุบัน ครอบครัวของคราตะอยู่ในฐานะค่อนข้างดี ไม่ได้เดือนร้อนเรื่องเงินตราหรือขาดสิ่งใดเป็นพิเศษ ชิโรเหลือเพียงโคทาโร่ ลูกชายคนโตวัย 23 ปี ผู้เป็นดังเสาหลักทางใจ และเทซิมะ ลูกชายคน

	เล็กวัย 9 ขวบ ผู้มอบความสดใสให้ชีวิตใหม่ของเขาอีกครั้ง ทุกครั้งที่เขาส่งภาพสวนหรือดอกไม้ที่ผลิบานให้โคทาโร่ ชิโรไม่เคยลืมที่จะฝากข้อความถึงลูกด้วยความอ่อนโยนและห่วงใย บางครั้งแค่ประโยคสั้นๆ เช่น “ดอกไม้นี้พ่อปลูกให้ลูกนะ” หรือ “วันนี้พ่อคิดถึงลูกมากเลย” เพื่อให้โคทาโร่รู้ว่า แม้จะอยู่ห่างกันแต่สายใยแห่งความรักยังคงยึดเหนี่ยวและไม่เคยจางหาย ชิโรมองว่าการส่งรูปเหล่านี้คือการส่งความรักและความปรารถนาดีไปหาลูกชาย เป็นดังสัญญาณที่พ่อมอบให้ลูกว่าจะอยู่เคียงข้างเสมอ แม้จะเต็มไปด้วยความเจ็บปวดจากการสูญเสียที่ไม่อาจลืมเลือน ชิโรก็ยังคงมุ่งมั่นดูแลสวนอย่างสุดใจ เขารู้ดีว่าทุกดอกไม้และใบไม้ในสวนแห่งนี้คืออนุสรณ์แห่งความรักที่เขาและมิคาโกะเคยคิดที่จะร่วมสร้างกันขึ้นมา เป็นความรักที่ไม่มีวันลบเลือน ดังรากไม้ที่หยั่งลึกในผืนดินอันเป็นที่รักนี้..		
งานอดิเรก	● มองผู้คนเดินผ่านไปมา ● ทำขนมให้ลูกชาย ● ส่งภาพกิจวัตรประจำของตนวันให้ลูกชาย	ความสามารถพิเศษ	● ปลูกสิ่งใดก็ขึ้น และเจริญงอกงาม ออกดอก ออกผล ● ล้มก็ครั้งก็ลุกขึ้นมาได้ ● ทำอาเมะไซคุออกมาดีเยี่ยม
สิ่งที่ชอบ	● การเจริญเติบโตในสวน ● คนสำคัญอยู่พร้อมหน้า ● ขนมมันจู คิริโมจิ เซมเบ ● สถานที่ที่ทวอนึกถึง	สิ่งที่ไม่ชอบ	● การกล่าวว่าร้าย ● รสชาติขม ● พืชไม่ได้รับการดูแล
ภูมิลำเนา	นิชิโกะ	ที่อยู่ปัจจุบัน	นิชิโกะ บ้านดั้งเดิมตามฉบับของญี่ปุ่น มรดกตกทอดมาจากบรรพบุรุษ มีสถานที่สำหรับการทำเกษตร

อื่นๆ	● การแต่งกายเรียบง่ายและสบาย ค่อนข้างที่จะเริ่มปล่อยตัวไปกับเครื่องประดับภายนอก .. รู้สึกไร้สีสันในชีวิต แต่ก็ใช้ว่าจะปล่อยโง่ เขายังคงสวมชุดที่เคยเป็นของพ่อและครอบครัว ● อายุที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้คำสาตาของเขาเริ่มเปลี่ยนไป จนต้องสวมแว่นตาเวลาอ่าน ● แม้จะผ่านระยะเวลาหลายปี เขายังคงสวมแว่นแต่งงานสีเงินลวดลายดอกไม้อยู่เสมอ ● ทุกปี เดือนกรกฎาคม วันที่ 7 ครอบครัวคุราตะ เดินทางเยี่ยมสุสานของคุณแม่อันเป็นที่รัก ● ภรรยาที่รัก มิคาโกะ คุราตะ (美加子 倉田) อายุหยุดลงที่ 36 [เสียชีวิตเมื่อ 8 ปีก่อน] ● ลูกชายคนโต โคทาโร่ คุราตะ (光太郎 倉田) อายุ 23 ปี ● ลูกชายคนเล็ก เทซิมะ คุราตะ (徹真 倉田) อายุ 9 ปี ● เพิ่มเติมภายหลัง		
แนวทางการเล่น	FZ/HL/BL การออนไลน์ : เรียบง่ายและเรียบง่าย 「 วาดภาพ > โรลเพลย์ 」 พูดคุยแบบผู้ปกครอง ✓ พูดคุยแบบตัวละคร ✓	ช่องทางติดต่อ	@l1nnnl.bsky.social

	เนื่องจากผปค. มีภารกิจอยู่เสมอ การเข้าหาและพูดคุยสามารถเป็นกันเองได้โดยไร้ข้อกังวลใจใด ๆ ยินดีต้อนรับสำหรับการเล่นที่เหมาะสม พูดคุย โรลเพลย์ เว้น หรือแม้แต่ความสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ สามารถส่งข้อความได้ทันที โปรดรอชั่วคราว ผปค.จะกลับมาตอบ ท้ายสุดนี้ การเล่นเกมคอมพิวเตอร์สำหรับผปค. เป็นเพียงการรักษาจิตใจและมอบความสุขให้ทั้งตนเองรวมทั้งผู้คนรอบข้าง หากมีเรื่องราวใดที่ต้องการพูดคุย สามารถส่งข้อความมาได้ ทางกล่องข้อความ 『 ความสนุก ความสุข ทั้งของคุณและฉัน ตลอดระหว่างการเล่น คือเรื่องที่ฉันประสงค์อย่างแท้จริง 』	
แอดเคาน์ที่ตัวละคร	@kuratashirai-kmi.bsky.social	
ลิงค์ดอkey	https://bit.ly/4eYTXpH	

.....